SODBA SODIŠČA (prvi senat)
z dne 27. oktobra 2005*

V zadevi C-329/03,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Areios Pagosa (Grčija) z dne 31. marca 2003, ki je na Sodišče prispela 28. julija 2003, v postopku

Trapeza tis Ellados AE

proti

Banque Artesia,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, N. Colneric, sodnica, K. Schiemann, E. Juhász in M. Ilešič (poročevalec), sodniki,

* Jezik postopka: grščina.

generalni pravobranilec: F. G. Jacobs,
sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. februarja 2005,

ob upoštevanju pisnih stališč, ki so jih predložili:

— za Trapezo tis Ellados AE I. Soufleros, K. Christodoulou in T. Kontovazainitis, odvetniki,

— za Banque Artesia F. Herbert, odvetnik, ter G. Stefanakis in E. Papakonstantinou, odvetnika,

— za vlado Helenske republike P. Mylonopoulos in M. Apessos in V. Pelekou, zastopniki,

— za Komisijo Evropskih skupnosti H. Støvlbæk in G. Zavvos, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. aprila 2005

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago priloge I, seznama B, postavke IV A, in seznama D, postavke VI, k Prvi direktivi Sveta z dne 11. maja 1960 o izvajanju člena 67 Pogodbe (UL 1960, 43, str. 921) (v nadaljevanju: Prva direktiva).

2 Ta predlog je Areios Pagos (kasacijsko sodišče Grčije) vložilo v okviru spora med Trapeza tis Ellados AE (v nadaljevanju: Banka Grčije) in Banque Artesia (v nadaljevanju: Artesia) zaradi njenega odškodninskega zahtevka za škodo, ki ji je nastala zato, ker ji je Banka Grčije zavrnila dovoljenje za polaganje prihodka od likvidacije obveznic na račun v konvertibilnih grških drahmah.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

3 Artesia, katere sedež je v Bruslju (Belgija), je imela v svoji podružnici v Atenah (Grčija) račun v konvertibilnih grških drahmah.

4 V obdobju od 28. aprila 1981 do 30. julija 1982 je Artesia od Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptixeos (ETVA) Anonimos Etairia (grška banka za industrijski razvoj d.d., v nadaljevanju: ETVA), katere delnice ima v lasti grška država, kupila obveznice, ki jih je ta banka izdala izražene v nacionalni valuti, z ročnostjo enega leta od njihove izdaje, s katerimi se je trgovalo na borzi in so na njej kotirale. Te obveznice so bile plačane z računa Artesie v konvertibilnih grških drahmah. Zato da bi bil znesek, ki ustreza omenjenim obveznicam, vedno zamenljiv, je bilo potrebno posebno dovoljenje Banke Grčije.

5 Artesia je 24. avgusta 1982 od te banke zahtevala, naj ji dovoli polaganje prihodka od likvidacije zadevnih obveznic na njen račun v konvertibilnih grških drahmah, zato da bi ta prihodek repatriirala v Belgijo. V obdobju od 25. avgusta 1982 do 23. novembra 1986 je Banka Grčije to zahtevo večkrat zavrnila. Vendar ji je 24. novembra 1986 ugodila. Pokaže se, da je bil razlog za zavrnitev vsaj delno to, da uporaba računa Artesie v konvertibilnih grških drahmah za prvotno pridobitev obravnavanih obveznic ni bila predmet dovoljenja in da zato ta račun ni bil več konvertibilen.

6 Ker je Artesia presodila, da ji je v obdobju od 30. septembra 1982 do 11. decembra 1986 zaradi zavrnitve Banke Grčije nastala škoda, je 28. aprila 1987 zoper to banko vložila odškodninsko tožbo. Zatrdila je, da njeno pridobitev obveznic zajema priloga I, seznam B, postavka IV A, k Prvi direktivi, tako da so države članice na podlagi člena 2 te direktive morale določiti izdajo zahtevanega dovoljenja. O zadevi so razsodila Polymeles Protodikeio Athinon (okrožno sodišče v Atenah), L'Efeteio Athinon (višje sodišče v Atenah) in Areios Pagos, ki je zadevo vrnilo temu Efeteiu. To je 27. julija 2001 Banki Grčije naložilo, da mora Artesii plačati odškodnino. To sodišče je menilo, da transakcijo, obravnavano v postopku v glavni stvari, zajemata člen 2 Prve direktive in njena priloga I, seznam B.

7 Ker je Banka Grčije vložila zahtevo za varstvo zakonitosti, je Areios Pagos da prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali za obveznice, ki jih izda banka, ustanovljena kot delniška družba, katere delnice ima v lasti država, z ročnostjo enega leta od izdaje, s katerimi se trguje na borzi, kamor so bile tudi uvrščene, in za obveznice, ki jih izda banka, ustanovljena kot delniška družba, z ročnostjo enega leta od izdaje, s katerimi se trguje na borzi, kamor so bile tudi uvrščene, glede na določbo seznama D, ki se sklicuje na člen 4 Prve direktive [...], in kategorijo nomenklature VI o ‚Kratkoročnih naložbah v zakladne menice in druge vrednostne papirje, s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu' v skladu z duhom te določbe in ciljem, ki ga zasleduje, ali v skladu z njeno razlago v smislu morebitne splošne prakse na področju mednarodne trgovine, in sicer da so vrednostni papirji, kot so obravnavane obveznice ETVE z ročnostjo enega leta, kratkoročne naložbe, velja ureditev te določbe?

2. Ali za uporabo sredstev na depozitnem računu, na katerega se polagajo sredstva v skladu s sklepom Monetarnega odbora 1097/1959, navedenim v tej sodbi (iz prihodkov od uvoženih tujih valut itd.), v depozitih, izraženih v nacionalni valuti, zamenljivih v tujo valuto, glede na določbo seznama D, ki se sklicuje na člen 4 [Prve] direktive [...], in kategorijo nomenklature IX, ki določa ‚odprtje in polog sredstev na tekočih in depozitnih računih, repatriacija ali uporaba sredstev na tekočem ali depozitnem računu pri kreditnih institucijah', v skladu z duhom te določbe in ciljem, ki ga zasleduje, velja ureditev te določbe?"

Predlog za ponovno odprtje ustnega postopka

8 Banka Grčije je s predlogom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča 8. julija 2005, predlagala ponovno odprtje ustnega postopka.

9 Glede tega je treba opozoriti, da lahko Sodišče v skladu s členom 61 svojega Poslovnika odredi ponovno odprtje ustnega postopka, če meni, da ni dovolj poučeno ali da je treba zadevo obravnavati na podlagi trditve, o kateri stranke niso razpravljale (sodbi z dne 10. februarja 2000 v zadevi Deutsche Post, C-270/97 in C-271/97, Recueil, str. I-929, točka 30, in z dne 18. junija 2002 v zadevi Philips, C-299/99, Recueil, str. I-5475, točka 20).

10 Sodišče meni, da v tem primeru ni treba odrediti ponovnega odprtja ustnega postopka. Zato je treba predlog za odreditev takega ponovnega odprtja zavrniti.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

11 Člen 67 Pogodbe EGS (postal člen 67 Pogodbe ES, razveljavljen z Amsterdamsko pogodbo) določa:

„1. Med prehodnim obdobjem in kolikor je potrebno za zagotovitev pravilnega delovanja skupnega trga države članice med seboj postopno odpravijo vse omejitve

pretoka kapitala oseb s prebivališčem v državah članicah ter vsakršno diskriminacijo na podlagi državljanstva ali prebivališča teh strank ali kraja naložbe tega kapitala.

2. Vse omejitve tekočih plačil, vezanih na pretok kapitala med državami članicami, se odpravijo najpozneje do konca prve faze."

12 V skladu z uvodno izjavo Prve direktive zahteva doseganje ciljev Pogodbe EGS največji možen prosti pretok kapitala med državami članicami in zato najširšo in najhitrejšo liberalizacijo pretoka kapitala med temi državami.

13 V skladu s členoma 1(1) in 3(1) omenjene direktive države članice izdajo vsa devizna dovoljenja, ki se zahtevajo za sklepanje ali izvajanje transakcij in za prenose med rezidenti držav članic, ki se nanašajo na pretoke kapitala, naštete v seznamu A in pod določenimi pogoji v seznamu C priloge I k tej direktivi.

14 Člen 2(1) Prve direktive določa, da „države članice izdajo splošna dovoljenja za sklepanje ali izvajanje transakcij in prenose med rezidenti držav članic, ki se nanašajo na pretoke kapitala, naštete v seznamu B priloge I k [tej] direktivi."

15 Taka obveznost izdaje dovoljenja pa ni določena za pretoke kapitala, naštete v seznamu D k tej prilogi. Države članice lahko za te transakcije še naprej ohranijo svoje omejitve.

16 Člen 4 Prve direktive določa:

„Monetarni odbor najmanj enkrat letno preuči omejitve, ki veljajo za pretoke kapitala, naštete v seznamih priloge I k tej direktivi; Komisiji poroča o omejitvah, ki bi se lahko odpravile."

17 Med pretoki kapitala, naštetimi v prilogi I, seznamu B, postavki IV A, k Prvi direktivi o „pretokih kapitala, na katere se nanaša člen 2 Direktive", so zlasti „pridobitev domačih vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na borzi, za nerezidente (razen enot premoženja vzajemnih skladov) in repatriacija prihodka od njihove likvidacije", kateri ustreza postavka IV A nomenklature. Ta v točki 3(i) zajema zlasti pridobitev obveznic, „izraženih v nacionalni valuti", in v točki 4 „repatriacijo prihodka od likvidacije obveznic."

18 Glede pretokov kapitala, naštetih v prilogi I, seznamu D, k Prvi direktivi o „kapitalskih transakcijah, na katere se nanaša člen 4 Direktive", so med temi:

— „kratkoročne naložbe v zakladne menice in druge vrednostne papirje, s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu", ki ustrezajo postavki VI nomenklature. Ta zlasti zajema kratkoročne naložbe nerezidentov na nacionalnem denarnem trgu in repatriacijo prihodka od njihove likvidacije;

— „odprtje in polog sredstev na tekoče in depozitne račune, repatriacija ali uporaba sredstev na tekočem ali depozitnem računu pri kreditnih institucijah", ki ustreza postavki IX nomenklature. Ta zajema zlasti transakcije nerezidentov pri nacionalnih kreditnih institucijah in se uporablja za račune in sredstva, izražena v nacionalni ali tuji valuti.

Nacionalna ureditev

19 Sklep Monetarnega odbora 1097 z dne 23. maja 1959 o uporabi sistema omejene konvertibilnosti v Grčiji (FEK A' 109/16.6.1959) je ob nastanku dejstev zadeve v postopku v glavni stvari določal dve kategoriji depozitnih računov pri Banki Grčije in drugih pooblaščenih bankah, ki so bili lahko odprti na ime osebe, ki ima stalno prebivališče v tujini, in sicer račune v konvertibilnih grških drahmah in račune v tujih valutah.

20 Na podlagi tega sklepa je bilo mogoče račune v konvertibilnih grških drahmah uporabiti samo za določene namene in je bilo nanje mogoče položiti sredstva samo na načine, ki so bili izčrpno našteti. Omenjeni sklep je določal, da so grške drahme, ko so bile brez posebnega dovoljenja Banke Grčije uporabljene za drugačen namen, kot so določeni, prenehale biti zamenljive.

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

21 Areios Pagos s prvim vprašanjem sprašuje, ali je pridobitev obveznic, izraženih v nacionalni valuti, z ročnostjo enega leta od njihove izdaje, s katerimi se trguje na

borzi in na njej kotirajo, ki jih izda banka s sedežem v državi članici, ki jo ima v lasti ta država, „pridobitev [...] domačih vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na borzi", v smislu priloge I, seznama B, postavke IV A, k Prvi direktivi ali „kratkoročna naložba v zakladne menice in druge vrednostne papirje, s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu", v smislu seznama D, postavka VI, te priloge.

22 Med strankama v sporu v glavni stvari ni sporno, da je za uporabo Prve direktive Artesia „nerezidentna" banka, ki je v Grčiji pridobila zadevne obveznice in ki je želela v Belgijo repatriirati prihodek od njihove likvidacije. Nesporno je tudi, da so te obveznice „domači vrednostni papirji", izraženi v nacionalni valuti z ročnostjo enega leta od njihove izdaje, s katerimi se je trgovalo na borzi in so bili nanjo uvrščeni.

23 Artesia in Komisija Evropskih skupnosti zatrjujeta, da omenjene obveznice zajema priloga I, seznam B, postavka IV A, k Prvi direktivi. Nasprotno pa Banka Grčije in vlada Helenske republike menita, da jih zajema seznam D, postavka VI, te priloge.

24 Razlog za spor je torej različna razlaga meril, ki se navezujejo na obravnavane obveznice. Ta spor se nanaša na razlago izrazov „vrednostni papirji, s katerimi se trguje na borzi" in „vrednostni papirji, s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu". Želi tudi ugotoviti, ali je ročnost odločilno merilo za njihovo opredelitev. Po mnenju Banke Grčije in vlade Helenske republike so obravnavane obveznice „vrednostni papirji, s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu" v smislu priloge I, seznama D, postavke VI, k Prvi direktivi neodvisno od dejstva, da se je z njimi trgovalo na borzi.

25 V skladu s členom 67 Pogodbe zajema prosti pretok kapitala odpravo vseh omejitev pretoka kapitala oseb s prebivališčem v državah članicah in vsakršne diskriminacije na podlagi državljanstva ali prebivališča teh strank ali kraja naložbe tega kapitala. Prva direktiva za izvajanje člena 67 določa popolno liberalizacijo določenih pretokov kapitala in namerava odpraviti administrativne ovire, ki, čeprav ne nalagajo deviznih dovoljenj in ne prizadenejo pridobitve tujih vrednostnih papirjev, vseeno pomenijo oviro za širšo in hitrejšo liberalizacijo pretoka kapitala med državami članicami, ki je v skladu s prvo uvodno izjavo Prve direktive potrebna za doseganje ciljev Evropske skupnosti (glej sodbo z dne 24. junija 1986 v zadevi Brugnoni in Ruffinengo, 157/85, Recueil, str. 2013, točki 21 in 22).

26 Prva direktiva, čeprav je v seznamu D, postavki VI, omenjene priloge izraz „vrednostni papirji, s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu", pa ne določa nobene opredelitve tega izraza. Vendar se ta direktiva v seznamu B, postavka IV A, te priloge sklicuje na izraz „vrednostni papirji, s katerimi se trguje na borzi", na katerega se sklicuje tudi v svojih pojasnilih, ki zanj določajo opredelitev. V skladu s temi opombami, ki jih je treba šteti za sestavne dele omenjene direktive (glej sodbo z dne 4. februarja 1988 v zadevi East in drugi, 143/86, Recueil, str. 625, točka 11), so „vrednostni papirji, s katerimi se trguje na borzi" „vrednostni papirji, katerih trgovanje je nadzorovano s predpisi in katerih cene redno objavljajo uradne borze (vrednostni papirji, ki kotirajo) ali drugi organi, povezani z borzo – npr. odbori bank (vrednostni papirji, ki ne kotirajo)". Tako kot poudarja Komisija, ta opredelitev pomeni, da je normodajalec Skupnosti poseben pomen pripisal pravilom delovanja borze, zlasti na podlagi določb, ki zagotavljajo preglednost delovanja borze in objavo cen vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje.

27 Glede „vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na borzi" iz priloge I, seznama B, postavke IV A, k Prvi direktivi je normodajalec Skupnosti presodil, da so vrednostni

papirji, s katerimi se trguje v reguliranem okolju, kot je borza v smislu člena 2 Prve direktive, lahko predmet splošnega dovoljenja, ki ga zadevna država članica izda za sklepanje ali izvedbo transakcij in za prenose med rezidenti držav članic.

28 Nasprotno pa je denarni trg, naveden v prilogi I, seznamu D, postavki VI, k Prvi direktivi manj reguliran kot borza. Transakcije na denarnem trgu se običajno sklenejo po zasebnih pogajanjih v okolju, ki je v primerjavi z borzo manj pregledno. To ugotovitev podkrepi tudi dejstvo, da je temeljna značilnost „vrednostnih papirjev, s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu" ta, da njihove cene ne kotirajo javno, tako da je lahko potrebno, da nacionalni organi, da bi preprečili kakršno koli goljufijo zaradi fiktivnih cen, njihovo vrednost ocenijo. Po drugi strani pa, kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 43 sklepnih predlogov, to ne velja za „vrednostne papirje, s katerimi se trguje na borzi."

29 Iz spisa izhaja, da so bili vrednostni papirji, čeprav se je z njimi trgovalo na borzi, dejansko pridobljeni od ETVE. Vendar ta okoliščina, v nasprotju s tem, kar je na obravnavi zatrjevala Banka Grčije, ne spremeni narave zadevnih obveznic. Kot je v točki 40 sklepnih predlogov poudaril generalni pravobranilec, Prva direktiva ne določa, da bi morala biti kraj trgovanja z vrednostnimi papirji in kraj njihove pridobitve enaka. priloga I, seznam B, k Prvi direktivi zajema „pridobitev [...] vrednostnih papirjev [...] s katerimi se trguje na borzi" in ni potrebno, da se je pridobitev zgodila na borzi. Odločilno merilo je, da se v tem okviru prenesejo. Tako kot v omenjeni točki poudarja tudi generalni pravobranilec, to razlago podkrepi analiza vseh jezikovnih različic Prve direktive.

30 Če je lahko ročnost vrednostnih papirjev odločilna za tiste, ki jih zajema priloga I, seznam D, k Prvi direktivi in ki so v smislu člena 4 Direktive podvrženi omejitvam, in

sicer „kratkoročne naložbe v zakladne menice in druge vrednostne papirje, s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu", to vendarle ne velja za „vrednostne papirje, s katerimi se trguje na borzi". Te zajemajo samo seznam B, postavka IV A, te priloge, in pojasnila k Prvi direktivi. Ta se izrecno sklicujejo na omenjeno postavko IV in določajo samo naravo subjekta, ki izda obveznice, in sicer „zasebni in javni subjekti". Direktiva Sveta 86/566/EGS z dne 17. novembra 1986, ki spreminja Prvo direktivo (UL L 332, str. 22), in Direktiva Sveta 88/361/EGS z dne 24. junija 1988 o izvajanju člena 67 Pogodbe (UL L 178, str. 5) sta tisti, ki določata opredelitev kratkoročnih obveznic, se pa ne uporabljata retroaktivno. Iz besedila priloge I, seznama B, postavke IV A, k Prvi direktivi izhaja tudi to, da je normodajalec Skupnosti nameraval opredeliti „vrednostne papirje, s katerimi se trguje na borzi" v skladu z merili, ki ne zadevajo njihove ročnosti.

31 Iz zgoraj navedenega izhaja, da so zadevne obveznice „vrednostni papirji, s katerimi se trguje na borzi" v smislu priloge I, seznama B, postavke IV A in pojasnil k Prvi direktivi.

32 V teh okoliščinah ni treba preučiti, ali te obveznice hkrati izpolnjujejo merila seznama D, postavke VI, te priloge. Tudi če bi to veljalo, to ne bi moglo vplivati na dejstvo, da so obravnavani pretoki kapitala podvrženi liberaliziranemu režimu, vzpostavljenem v členu 2 Prve direktive, če izpolnjujejo merila priloge I, seznama B, k Prvi direktivi. Nobena določba te direktive ne omejuje liberalizacije, ki so je na podlagi njenega člena 2 deležni pretoki kapitala, samo zato, ker ti pretoki kapitala izpolnjujejo tudi merila iz priloge I, seznama D, k omenjeni direktivi. Enaka ugotovitev izhaja iz razlage Prve direktive ob upoštevanju njenega cilja, navedenega v njeni edini uvodni izjavi, ko zahteva „največji možen prosti pretok kapitala med državami članicami in zato najširšo in najhitrejšo liberalizacijo teh pretokov kapitala".

33 Treba je dodati, da dejstvo, da so obveznice v zadevi v postopku v glavni stvari vrednostni papirji, ki jih je izdala banka, delniška družba, ki jo ima v lasti država, ne spremeni njihove narave. Glede tega, kot je bilo to poudarjeno v točki 30 te sodbe, pojasnila, priložena k Prvi direktivi, navajajo, da te obveznice lahko izdajo tako zasebni kot javni subjekti.

34 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da obveznice, izražene v nacionalni valuti z ročnostjo enega leta od njihove izdaje, s katerimi se trguje na borzi in na njej kotirajo, ki jih izda banka s sedežem v državi članici, ki je v lasti te države članice, zajema priloga I, seznam B, postavka IV A, k Prvi direktivi. Njihovo pridobitev in prihodek od njihove likvidacije ureja člen 2 te direktive, ki se sklicuje na prilogo I, seznam B, te direktive, ki ureja repatriacijo omenjenega prihodka.

Drugo vprašanje

35 Areios Pagos z drugim vprašanjem sprašuje, ali uporabo sredstev na tekočem ali depozitnem računu pri kreditni instituciji za potrebe pridobitve obveznic, kot so te, na katere se nanaša njegovo prvo vprašanje, zajema priloga I, seznam D, postavka IX k Prvi direktivi.

36 Pretoke kapitala je treba za potrebe Prve direktive nujno obravnavati v celoti, in ker uporaba transakcije sodi v eno izmed liberaliziranih skupin, izvor te transakcije ob upoštevanju mnenj, navedenih v točki 32 te sodbe, načeloma ne more vplivati na to uvrstitev. Poleg tega bi bile pridobitve vrednostnih papirjev, ki sodijo v eno izmed

liberaliziranih skupin, resno ovirane, če lahko države članice za potrebe takih pridobitev še naprej omejijo uporabo sredstev na tekočih ali depozitnih računih.

37 Zato je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da dejstvo, da je bila pridobitev obveznic, ki jih zajema priloga I, seznam B, postavka IV A, k Prvi direktivi, financirana s sredstvi na tekočem ali depozitnem računu pri kreditni instituciji, čeprav jo zajema seznam D, postavka IX, te priloge, ne more vplivati na uvrstitev obravnavane kapitalske transakcije v seznam B, postavko IV A, omenjene priloge.

Stroški

38 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Obveznice, izražene v nacionalni valuti z ročnostjo enega leta od njihove izdaje, s katerimi se trguje na borzi in na njej kotirajo, ki jih izda banka s sedežem v državi članici, ki je v lasti te države članice, zajema priloga I, seznam B, postavka IV A, k Prvi direktivi Sveta z dne 11. maja 1960 o**

izvajanju člena 67 Pogodbe. Njihovo pridobitev in prihodek od njihove likvidacije ureja člen 2 te direktive, ki se sklicuje na prilogo I, seznam B, te direktive, ki ureja repatriacijo omenjenega prihodka.

2. **Dejstvo, da je bila pridobitev obveznic, ki jih zajema priloga I, seznam B, postavka IV A, k Prvi direktivi, financirana s sredstvi na tekočem ali depozitnem računu pri kreditni instituciji, čeprav jo zajema seznam D, postavka IX, te priloge, ne more vplivati na uvrstitev obravnavane kapitalske transakcije v seznam B, postavko IV A, omenjene priloge.**

Podpisi